Ao. 1855. **No. 46.**

Dingsdag **17 April.**

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Post - Kantoor.

Op aanstaanden ZATURDAG den 21 dezer, des morgens ten 8 ure, zullen de via *Coronie*, *Nickerie* en *Demerarij*, naar *Europa* te verzenden Brievenpakketten worden gesloten.

Paramaribo, den 16 April 1855.

De Ambtenaar belast met de Posterij,
J. S. BURNE.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Politie opgaaf gedaan, dat zich uit de stad en hare omstreken heeft verwijderd:

Op den 6 April ll., de slaaf *Johannis* of *Kwassie*, aankomende M. T. van der Stede.

Terwijl sedert 1 Maart ll. nog als afwezig zijn opgegeven:

1o. De slaaf *Cornelis*, aankomende M. L. Goede.

2o. De slaaf *Robijn*, aankomende pl. *Goede Hoop*. en

3o. De slavin *Trutje*, aankomende de minderj. A. Wiessel.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834, G. B. No. 1, vastgesteld.

Paramaribo, den 13 April 1855.

De Procureur Generaal,
J. Æ. LISMAN.

POLITIE.

Bij de Politie aangifte gedaan zijnde van het ontvreemden van een opgeboeid *CORJAAL van Koerarahout*, lang *zes en veertig* voeten, gemerkt **M.**, zoo wordt een ieder gewaarschuwd, hetzelve niet te koopen, en uitgenoodigd om, indien het ter verkoop mogt worden aangeboden, hetzelve aan te houden en daarvan onmiddellijk ten burele van Politie 2e. afdeeling, in de *Wageweg straat*, opgaaf te doen.

Paramaribo, den 13 April 1855.

(2807) De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 20n. April 1855, des voormiddags ten *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

Het huis en erf La. A No. 197, aankomende J. Monsanto.

Het huis en erf La. C No. 32, aankomende Erven C. W. Esser geboren Calden.

Het huis en erf La. C No. 81*a* en *b*, aankomende den bl. L. Welcom.

Het huis en erf La. C No. 98, aankomende den bl. A. H. Jacobs.

Het huis en erf La. C No. 188, aankomende W. J. H. Reeberg.

Het erf met al de daaropstaande gebouwen gelegen aan de *Keizer straat* La. D No. 8, aankomende den boedel A. F. Picorna.

Het huis en erf La. D No. 109, aankomende de kinderen van J. M. van Huisduinen.

Het huis en erf La. D No. 147, aankomende den bl. J. C. Akkerman.

Het huis en erf La. E No. 247*c*. en *d*., aankomende M. P. Tournier.

Het huis en erf La. E No. 359, aankomende A. A. Causalius.

Paramaribo, den 16 April 1855.

SIMON ABENDANON Sz.

VERKOOP BIJ EXECUTIE,

ten overstaan van den Griffier van het Collegie van Kleine Zaken:

Van *zes* balen **KATOEN**, gemerkt E. G. H. No. 22—27, afkomstig van de Plantaadje *George Hendrik*, liggende ter landswaag.

Van de slavin *Martina*, aankomende J. F. Hanssen.

Deze executive verkoopingen zullen plaats vinden op Woensdag den 18den dezer des voormiddags ten *negen* ure, voor het lokaal alwaar het Collegie van Kleine Zaken vergadert.

De Processen - Verbaal van arrest of inbeslagneming liggen ter *visie* ter Griffie van het Collegie voormeld.

Paramaribo, den 16 April 1855.

De Deurwaarder bij het Collegie van Kleine Zaken,
(5072) ABm. FERNANDES Jr.

Sebastopol, Gaeta, Dantzig en Saragossa.

Het beleg van Sebastopol, waarvan de groote moeijelijkheden op dit tijdstip de aandacht der wereld in de hoogste mate spannen, zal wegens de daarin betoonde volharding en dapperheid der krijgslieden en de talenten van hunne aanvoerders over en weder in de jaarboeken der belegeringen eene der merkwaardigste bladzijden beslaan. De belangrijkste belegeringen, onder het eerste Fransche Keizerrijk, die van Gaëta, Dantzig en Saragossa, kunnen met dit beleg niet worden vergeleken. De bijzondere moeijelijkheden die zij boden, eischten zonder tegenspraak van de zijde der aanvallers eene groote dapperheid, eene uitgebreide bekwaamheid en een onwrikbaar besluit om te zegevieren; maar geen daarvan heeft op zich zelve zoo vele hinderpalen en moeijelijkheden vereenigd als de geallieerden reeds hebben ontmoet of nog zullen moeten te boven komen, voor zij hunne vanen planten op de muren van Sebastopol.

Voor Sebastopol zijn de gewone rollen van belegeraar en belegerde verwisseld.

Van daar dat, in strijd met hetgeen in een beleg plaats heeft, niet de verdediging zich genoodzaakt ziet, haar voornaam hulpmiddel ter handeling, haar artillerie, spaarzaam te gebruiken maar wel de aanval. De vuurmonden, even als de krijgsvoorraad, om ze te voeden, waarover de Russen beschikken, zijn het tienvoud van hetgeen de geallieerden bezitten: een gevolg van de oopffering der vloot, door de Russen dadelijk bij den aanvang gebragt. Gewoonlijk heeft de belegeraar, na het onbruikbaar maken (demonteren) van een twee, drie- of tiental stukken, vorderingen gemaakt in zijne stelling; wanneer hij eene batterij vernielt of eene gordijn plat schiet, heeft bij ten minste iets gewonnen; en heeft hij een zeker aantal vijanden buiten staat van gevecht gesteld, dan kan hij verzekerd zijn, dat die verdediging in kracht verliezen zal. Bij Sebastopol, is het zoo niet. Hier toch komen in plaats van de vermelde vuurmonden, er andere, uit de onmetelijke reserven van haven en vloot gehaald of wel geligt uit de gezonken vaartuigen; in plaats van de verbruikte of verloren amunitie komt andere, afgeleverd door de talrijke arsenalen van de stad, de hoofdzetel van het Russische rijk in het Oosten, waarin de Czaars sints lang een onmetelijken krijgsvoorraad hebben opgestapeld. De plaats der gesneuvelden wordt ingenomen door versche troepen, die van alle zijden uit Rusland oprukten.

Een vlugtig overzigt van de drie voornaamste belegeringen onder het Keizerrijk zal het verschil aantoonen, dat er tusschen het moeijelijkste beleg zelfs en dat van Sebastopol nog bestaat.

Gaëta, den 13den Februarij 1806 aangetast, gaat eerst den 18den Julij van hetzelfde jaar over, na een beleg van vijf maanden (waarvan men er vier in de loopgraven werkte) en na een bombardement van verscheidene weken te hebben doorgestaan. Het vuur, dat de belegeraars den 21sten Maart tegen de stad openden, duurde bijna onafgebroken voort tot op den avond, die den dag der overgave voorafging.

Verscheidene generaals van naam werden er heen gezonden; de maarschalk Massena leidde zelf de operatien; Koning Joseph bezocht in persoon meermalen de loopgraven, terwijl hij de manschap door zijne tegenwoordigheid en zijn voorbeeld aanvuurde. Valongue, de generaal der artillerie, sneuvelde er. Negen duizend Franschen en twee duizend vijf honderd man vreemde troepen namen deel aan dit belegeringswerk en lieten er meer dan twee duizend der hunnen, die door de kogels der vijanden werden geveld. Dezen laatsten waren zes duizend man sterk. De vesting was zeer goed versterkt, doch haar grootste kracht bestond daarin, dat de Engelschen, die de stad van

zeezijde beschermden; er naar welgevallen versterkingen en krijgsvoorraad in bragten. De aanvallers rigtten vier-en-twintig batterijen op, bewapend door 111 vuurmonden, waaronder 18 mortieren van 16 of 24 duim, 7 houwitsers van 16 duim, 6 twaalf, 8 zestien, 43 vier-en-twintig, 29 drie-en-dertig ponders. Bovendien was er nog een klein park met 23 vuurmonden van verschillende kaliber, als reserve.

De stad antwoordde op het vuur der belegeraars uit 22 batterijen (behalve die van de citadel), bewapend met 107 vuurmonden, namelijk: 18 mortieren, van een kaliber van 16, 19 en 24 duim, 5 stukken van 12, 32 van 16, 33 van 24, 17 van 36 en twee houwitsers; voorts nog 71 vuurmonden van verschillend kaliber, als reserve.

Men ziet, deze ontwikkeling van artillerie van weerszijde, kan niet vergeleken worden met die waarvan tegenwoordig alle berigten nopens het beleg van Sebastopol gewagen, en wij bedoelen hier de officiele, om niet te spreken van de overdrijvingen, die een noodzakelijk gevolg zijn van valsche tijdingen.

Het beleg van Gaëta heeft in een enkel opzigt overeenkomst met dat van Sebastopol, namelijk dat in die beide belegeringen de belegeraar genoodzaakt was, zich bij zijne voorwaartsche bewegingen te dekken door zakken met aarde gevuld, in plaats van loopgraven te openen, daar de rotsgrond dit laatste onmogelijk maakt.

Zoo moest men bij het beleg van Gaëta op sommige plaatsen waar batterijen stonden, een aarden wal opwerpen ter hoogte van zes el, om de manschap te beschutten tegen de bijna vertikale schoten der vesting. In de Krim speelt de zak met aarde wel is waar, niet een gewige rol, maar behalve dat middel heeft men, om zich te beschutten spade en houweel [onvermogende hulpmiddelen!] moeten vervangen door het werk der mijnen.

Het beleg van Dantzig duurde iets korter dan dat van Gaëta; maar het eischte niet minder moeite en inspanning. De bezetting, eerst bestaande uit 15,000 Pruissen, er later nog versterkt door 6000 Russen, verdedigde zich manmoedig en hardnekkig. Den 14den Maart aangetast, ging de stad den 21sten Julij over, nadat reeds twee maanden de loopgraven geopend waren. Een geheel legerkorps (het 10de der groote armée), door verscheiden brigades versterkt, onder bevel van den dapperen maarschalk Lefebvre, die door dit feit den eernaam van »Hertog van Dantzig" verwierf, werd tot het beleg gebezigd. Eerst moet men de vijandelijke troepen verdrijven, die zich in den omtrek staande hielden, hen dwingen, om zich op de eilanden Holm en Rehrung te werpen, daarna de stad op nieuw insluiten, zich meester maken van de buitenwerken, de belegerden van allen toevoer van levensmiddelen of gereedschap naar buiten, afsluiten, eene menigte gevechten leveren van meerder of minder belang, talrijke invallen, stoutmoedig ondernomen en uitmuntend bestuurd, afslaan, eindelijk het vijandig leger en de stad zelve aantasten. Drie paralellen werden aangelegd, verscheidene werken met aarden wallen, waaronder zes redouten en dertig batterijen opgeworpen, om de tegen-loopgraven te benadeelen en het leger in de stad af te weren; terwijl 150 kanonnen, 16, 24 en 33 ponders, 24 mortieren en 11 houwitsers op verschillende werken van den aanval waren opgebragt. De verdedigers hadden, van hunnen kant, bijna 200 vuurmonden van zwaar kaliber en de belegerden gaven zich niet over dan na de voltooijing van den bedekten weg en den overtogt der gracht.

Talrijker en beter bezet dan Gaeta, leverde Dantzig een grootscher voorbeeld van verdediging aan de laatstgenoemde vesting, maar niettegenstaande de moeijelijkheden, bijzonder vermeerderd door het water, dat de plaats aan alle kanten omgeeft, door de uitstekende verdedigingsmiddelen, forten met bolwerken, aan den binnen- en buiten kant der stadsgracht, niettegenstaande den aanzienlijken voorraad van levensmiddelen en amunitie, en de ontzaggelijke buitenwerken, kan men, zelfs niet uit de verte, dit beleg vergelijken met dat van Sebastopol, met betrekking tot de moeijelijkheden van het terrein, de hulpbronnen op het punt van krijgsvoorraad, aan den kant der belegerden, en het aantal soldaten, waarover de verdediging beschikt.

Daar is in dit beleg een tijdstip geweest, wij bedoelen den dag van den slag van Inkerman, dat, tegen alle wetten van den belegerings oorlog aan, het getal der belegeraars de helft zwakker was dan dat der belegerden. Later is door ziekten, het gebrek aan levensmiddelen en den invloed des weders de toestand der belegeraars nog verslimmerd. Wel wordt door het verlies ook aan den kant der Russen en vooral door de krachtige versterkingen van het vereenigd leger, het evenwigt eenigzins hersteld; doch het voordeel is door alle bekende, sedert eene maand opgekomen omstandigheden, weder naar den kant der belegerden overgeslagen.

Saragossa, eene stad, slecht versterkt, maar waarvan de verdediging verschrikkelijk was door de heldhaftige stijfhoofdigheid, en de ontembare vaderlandsliefde van bezetting en bevolking, worstelde bijna even lang als Gaeta en Dantzig, daar zij, den 1sten December 1808 aangetast, zich eerst den 21sten Februarij daarna overgaf. Wat hier leefde, jong en oud, man en vrouw, verdedigde voet voor voet, versperde de straten en de huizen tevens. Eens in de stad doorgedrongen, moest men, ten gevolge van het stormenderhand nemen der plaats, een voor een al de openbare gebouwen en al de groote huizen omverhalen of ondermijnen en in de lucht doen vliegen. Iedere straat was het tooneel van bloedigen strijd. De 5de legerafdeeling, onder de bevelen van den maarschalk Mortier (divisie Gazan en Suchet) en die van den maarschalk Lannes (3de) te zamen 20,000 a 23,000 man, namen deel aan den aanval. Eerst ging men geregeld te werk, maar na het vermeesteren zelve, moest men als het ware een oorlog van straten en barricades voeren, gelijk aan die welke noodig is bij het beteugelen van volksbewegingen of omwentelingen in groote steden.

Honderd duizend zakken zand en 60 vuurmonden van zwaar kaliber werden achtereenvolgens gebruikt, en zoo groot was de kracht van den wederstand, dat ondanks de betrekkelijke minderheid van hunne artillerie en het verschil in bekwaamheid hunner aanvoerders, de Spanjaarden aan de Franschen 3000 man ontnamen en dat er van de 30 genie-officieren 16 gewond werden en 11 gesneuvelden. In de stad kwamen er gedurende de twee en vijftig dagen van den woedenden strijd, dat het beleg duurde, 54,000 menschen om, zoo mannen, vrouwen als kinderen, en door ziekte, en door het vuur der belegeraars en bij de uitvallen, die, dikwijls verscheidene malen op éénen dag werden herhaald, hetgeen met de bestormingen evenzoo gebeurde.

Zeker het was eene ongehoorde verdediging; maar de Fransche troepen hadden slechts te doen met weinige geregelde soldaten, terwijl zij voor Sebastopol strijden moeten met wel georganiseerde korpsen, met de wapenen gemeenzaan, gewoon aan den krijg en die zich laten dooden op hun post.

Gedurende het beleg van Saragossa had het Fransche leger 50 stukken van den vijand genomen of vernield en na de overgave vond men er nog 113; te zamen dus 163 vuurmonden, die in batterij waren gebragt tegen de Franschen.

Deze belegering heeft dit punt van overeenkomst met die van Sebastopol, dat een vijandelijk leger, door den broeder van den beroemden Palafox bijeengebragt, de divisie Gazan omsingelde en haar eenigen tijd in haar legerkamp hield opgesloten; even als het Russische leger van Prins Mentchikoff het verbonden leger gedwongen heeft, zich te verschansen in zijne stelling op het schiereiland Cherson. Op den 24sten Januarij 1809 begaf zich de afdeeling van den maarschalk Mortier naar den linkeroever van den Ebro, om het leger der beide broeders Palafox te verdrijven, bereikte het en sloeg hen volkomen bij Onze Lieve Vrouwe van Magalawen. Het gelukte haar dus, om het Arragonsche hulpleger in bedwang te houden, dat afgezonden was, om den belegeringsarbeid voor Saragossa te belemmeren.

Zoo moet ook de slag van Inkerman, op 5 Nov. jl. begrepen worden. Het Russische hulpleger, veel talrijker, niet alleen dan hetgeen men er bij Inkerman kon tegenoverstellen, maar dubbel sterker zelfs dan het geheele leger der geallieerden is, na volkomen schipbreuk te hebben geleden in zijne poging, om de stad te ontzetten, naar zijne kantonnementen teruggetrokken. Maar de gevolgen waren hier anders. De winter viel in, en de stormen lieten vooral de Engelschen ontbloot, in kommer wegsterven. Men zou, om eene gegronde vergelijking te kunnen maken, al de moeijelijkheden moeten vereenigen van terrein, van eene talrijke bezetting van verspreide forten, van de aankomst van hulptroepen gedurende de drie belegeringen en er de grootste nog bijvoegen, die welke voortspruit uit de materiele middelen, door de artillerie en den krijgsvoorraad aangegeven.

Voor Sebastopol hebben de Fransche soldaten, op wie het beleg nu voornamelijk nederkomt, slechts twee krachtige drijfveeren: ten eerste hun zedelijke moed, verkregen door twee schoone en groote overwinningen, en ten andere hunne liefde voor hun land en hunne zucht naar roem.

Men zegt dat Keizer Napoleon er een punt van krijgs- en nationale eer in stelt, het beleg vol te houden. Het zenden van nog meerdere versterking, tot aanvulling van geledene verliezen, en het afzenden zelfs van een deel der keizerlijke garde schijnt dat te bevestigen. Wat nu ook de uitkomst moge zijn, de geschiedenis zal in ieder geval aanteekening houden, dat het beleg van Sebastopol geheel eenig is uit het oogpunt van het gebruik der oorlogs-werktuigen:

1o. De bijzondere karabijnen (*carabines de précision*), aangewend om de kanonniers neer te schieten.

2o. Het aantal en het kaliber der vuurmonden van beide kanten in batterij gebragt.

3o. De kanonnen die 30, de houwitsers die 80, de mortieren die 24 ponds kogels van de vloot der geallieerden hebben afgeschoten; de Lancaster-kanonnen, de Congrevische vuurpijlen in zoo grooten getale gebruikt en nog zoo vele andere verschrikk-

kelijke middelen van verwoesting geven aan den aanval zoowel als aan de verdediging een geheel nieuw karakter.

De belegeringen voor veertig jaren ondernomen, zullen weldra ten gevolge van verbeteringen in de nieuwe wapenen ingevoerd, in ons oog slechts operatien zijn van een minderen rang, en er zal tusschen het beleg van Sebastopol en dat van Dantzigt bijv. een even groot verschil bestaan als men onder het keizerrijk vond tusschen dat van Bergen (Mons) ten tijde van Lodewijk XIV en dat van 1807.

Het ontstaan der Lynch-Wet.

Er heerscht veel misverstand over het ontstaan en de handhaving der zoogenaamde Lynch-wet in Amerika. Sedert eenige jaren bedoelde men daarmede elke ruwe, onwettige volkswraak, het barbaarsche zich zelven helpen van regulatoren aan de grenzen, en zelfs de gruwzame justitie-moorden in eenige steden moesten practische voorbeelden van de Lynch-wet daarstellen. Hierin heerscht een groot misverstand. De Lynch wet van vroegeren tijd was door de noodzakelijkheid ontstaan; zij werd echter met dezelfde kalmte en bedaardheid in het beraadslagen gehandhaafd, als de wetten in onze tegenwoordige geregtshoven, en door even zulke verstandige en ordelijke menschen, als die van onze tegenwoordige regtspleging.

De Lynch wet was geene spruit der wetteloosheid, zooals velen denken, maar zij vormde het strafgeregt van wettelooze lieden, welke de arm der gewone Tribunalen niet bereiken kon. Het was minder een kwaad, dan eene onvermijdelijke noodzakelijkheid, zijne toevlugt tot regter Lynch te nemen; een gebruik, dat onverbiddelijk door omstandigheden en de door den nood afgedwongene toestemming des volks van zekere deelen des lands werd ingeroepen.

Het Lynch-tribunaal stond in allen gevalle niet in groote achting wat aangaat zijne wettige procedures; er werd hier veel meer gehandeld over de schuld of onschuld van den aangeklaagde in een vloek en zucht; maar de misdadiger was zeker van zijne straf. Het Lynchen van eenen onschuldige veroorzaakte de regters geene gewetensknagingen.

De Lynch-wet ontstond in Piedmond County, in Virginie, dat toen ter tijd de westelijke grenzen der Vereenigde Staten vormde. Williamsburgh was het criminele geregtshof van die eerste nederzetting, zeven mijlen van Jamestown. Deze grensnederzettingen waren eigenlijk zonder vaste wetten en de omstandigheden noodzaakten dezelve hunne eigene wetten te maken. Misdaden werden er vele gepleegd en de overlevering van eenen misdadiger aan het bevoegde geregtshof was, bij den toenmaligen toestand des lands, eene uiterst moeijelijke, dikwijls den tijd van maanden roovende zaak, en zelden was het veilige vervoer naar Williamsburgh mogelijk, en onmogelijk doorgaans het verslag geven der daadzaak en daardoor de bestraffing eens misdadigers. Lieden, die de noodige bewijzen konden leveren, hielden zich stil, uit vrees van naar Williamsburgh geroepen te worden en hun huis en hun beroep maanden lang te moeten verlaten. En zelfs, als er ook menschen zich mede inlieten, dan was wegens den grooten afstand, aan den misdadiger, zijne aanhangers en advocaten genoeg tijd gegeven, om op alle wijze haperingen in de bewijzen te brengen en dikwijls zelfs den getuige verdacht te maken. Deze bezwaren gaven geboorte aan de Lynch-wet.

In de omstreek van Piedmont en voornamelijk in de gedeelten van Noord-Carolina, waren paarden diefstallen aan de orde van den dag. Menschen zonder wet maakten er een behoorlijk beroep van en waren bij gelegenheid ook niet bang voor andere misdaden. Zulke menschen hadden zich in benden verdeeld, welke noch geweld noch valsche getuigenis ontzagen ter bevrijding hunner medeleden, en dooreen genomen kwam de beschuldigde misdadiger meest altijd vrij.

De zaak kon niet langer zoo blijven en het volk in de nabijheid van Piedmont besloot zich door grondige middelen en grondige kwalen te genezen. Een tweegevecht (Fight) of een scheidsgeregt zou in het vervolg hunne twisten beslechten. Men zocht in ieder district mannen van gezond verstand en goed karakter uit, hun oordeel zou beslissend zijn. Onder deze muntte in het bijzonder een man, LYNCH genaamd, uit, zoodat hij gewoonlijk in de gansche omstreek *regter Lynch* genaamd werd. In den gewonen loop werden criminele gevallen voor hem gebragt, waarover hij een vonnis velde, zooals hem dit regt en billijk voorkwam, doch in moeijelijke gevallen deed hij nooit uitspraak zonder beraadslaging met andere regtschapene mannen. Zijne handelwijze werd als weldadig en navolgbaar erkent, en sedert toen bestaat de naam *Lynch-wet*.

Onregtvaardige, wraakzuchtige menschen maakten later gebruik van deze wet ter bevrediging van personelen haat en maakten haar berucht. Het werd de justitie van wettelooze, dikwijls dweepende volksoploopen en de oorzaak van grenzenlooze uitspattingen en openbare misdaden.

De Hollandsche nederzetting in Illinois.

Ruim vijf jaren geleden zetten zich negen huisgezinnen, bedragende tusschen de veertig en vijftig zielen, veertien mijlen ten zuiden van Chicago, in Cook Countij, te midden der onafzienbare, waarschijnlijk om hare hooge dijkswijze ligging aldus genaamd, *hooge prairie* (grasland) neder, alwaar het gras eene Nederlandsche el hoog groeit. Omtrent vier mijlen zuidwestelijk van daar ligt *Blue Island*, dat tegenwoordig in eenen zeer bloeijenden toestand verkeert, en aan velen tot eene marktplaats verstrekt. Zij kochten toen opgezegde hooge prairie te zamen ruim twee honderd akkers land, bouwden hunne huizen alle in eene lijn langs den weg, die midden door hun land naar Chicago ligt, kochten zich melkvee aan en maakten meestal kaas, ofschoon zij toen geenen geschikten aftrek kon vinden, daar deze kaas veel verschilde van de Amerikaansche, zoo wel wat vorm als hoedanigheid betreft. Desniettegenstaande hielden zij vol en hebben het nu zoo ver gebragt, dat zij eenen allerwenschelijksten aftrek hebben, tegen prijzen, die bijna eens zoo veel hooger zijn dan in het begin. Daarbij nu voegende, dat de praire buiten hun land gelegen niet is afgeheind, zoodat hun vee, dat steeds in getal toeneemt, daar vrij kan rondloopen, en dus de onderhoud van hetzelve hun niets kost, dan een weinig arbeid om hun hooi voor den winter in te zamelen, zoo laat zich ligt begrijpen, dat deze nederzetting eene welvaart geniet, die door geene andere kan overtroffen worden.

Deze welvaart, benevens de gezonde ligging, lokten meerdere Hollanders naar deze plaats, die zich ook land aankochten in dezelfde lijn van dat der anderen, zoodat het nu eene lijnregte buurt is van omtrent vier mijlen lengte, alwaar bij de vijf en twintig Hollandsche huisgezinnen wonen. Werklieden, die niets hadden toen zij daar kwamen, ja, zelfs op schuld door anderen waren medegenomen, vonden al spoedig werk, tegen hooge verdiensten, aan den spoorweg, en waren weldra in staat voor hunne overgespaarde penningen land en vee aan te koopen. Hun land dat, aan beide zijden van den Chicago weg, maar tachtig roeden diep is, is van eene goede hoedanigheid.

In den zomer ziet men langs de westzijde velerlei vruchten allerweligst groeijen; echter bebouwen zij maar zoo veel als voor hun eigen gebruik en tot onderhoud van hun vee noodig is. Aan de oostzijde heeft men eene prairie, welke een allerschoonst gezigt, zelfs van uit de huizen, oplevert. Honderden van runderen ziet men daar grazen, terwijl men eene halve mijl verder de Michigan Central en Illinois Central Spoorwegen ontwaart, wier gehuil en geraas het settlement verlevendigen. Eene halve mijl zuidoostelijk vindt men een station van die spoorwegen, die in vijftien à twintig minuten hen, die naar Chicago willen, op eene gemakkelijke wijze daar brengen. Tevens is er in gezegde nederzetting, dat men den naam van Hope heeft gegeven, een postkantoor geopend. In het midden vindt men eene kerk, alwaar de Godsdienst met lezen, bidden en zingen, door bevestigde ouderlingen wordt verrigt, zijnde zij en eene naburige gemeente in hunne pogingen om eenen leeraar in hun midden te hebben, tot nog toe te leur gesteld. Tevens heeft men er eene Hollandsche en eene Engelsche school, waarin, alleen des winters, in de eerste door eenen Hollander het Hollandsch en in de laatste het Engelsch door eenen Amerikaan wordt onderwezen.

Omtrent zes mijlen zuidelijker van daar is nog eene andere Hollandsche nederzetting wier eerste bewoners bij de zeven jaren geleden daar zijn gekomen, en wier aanwas sterker is dan die van onze nederzetting, doordien het land daar goedkooper is, zijnde de hoedanigheid van den grond en de gezonde ligging echter dezelfde. De plaats op zich zelve is evenwel niet zoo aangenaam voor het oog, omdat zij meestal door elkander en niet in eene lijn wonen. Hunne hoofdbron van bestaan is, daar zij veel land bezitten, hoofdzakelijk landbouw met een weinig melkerij; en daar zij zoo wel gezegend worden in het trekken van goede vruchten als in het maken van hooge prijzen, bevinden zij zich ook in eenen zeer bloeijenden toestand. Ook heeft men er eene school, alwaar het Engelsch wordt onderwezen door eenen Hollander, S. OSINGA genaamd.

Onder het hoofd: *Stoffelijke welvaart in de Vereenigde Staten*, komt in de Sheboijgan Nieuwsbode het volgend artikel voor:

Reeds bij den aanvang van dit jaar voorspelde men, dat de nieuwe Mayor van New York met vele bezwaren zou te kampen hebben. Vooral namelijk nam de nood der armen een al dreigender karakter aan; zoo zelfs, dat de overheid eenige bezorgdheid voor de openbare veiligheid begon te koesteren, en het geraden achtte eenige maatregelen van voorzorg te nemen, en wij vernemen dat dien ten gevolge door Generaal Sanford aan het twaafde regiment het bevel is gegeven, zich in gereedheid te houden, om, bij eene voorkomende oproerige beweging, bij de eerste kennisgeving daarvan terstond in de wapenen te zijn, en hulp te bieden als zulks noodig is.

(Merkt op, gij Hollanders, die nog in het oude vaderland zijt, zoo gij dit ons blad in handen krijgt, merkt op, dat wij van den nood der armen in de vorstelijke New York spreken, en denkt niet, dat er in de Vereenigde Staten niet even zoo goed behoeftigen zijn als in Nederland.) — In een door 20,000 broodelooze arbeiders onderteekend memoriaal vorderden zij,

dat de stadskas 500,000 doll. zonde toestaan tot oprigting van gebouwen op stads grond waarin tegen eene voor allen gelijke huur, huurders zouden worden opgenomen, en verder dat er arbeid zonde verschaft worden aan hen, die geen werk hadden. Er is hier slechts sprake van 20,000 arbeiders die dat stuk geteekend hebben; hoeveel hadden er nu echter *niet* geteekend? En in een vroeger nieuwsblad vonden wij opgegeven, dat er in dezelfde stad 51,000 ambachtslieden zonder werk waren.

En wat heeft men gedaan, om in dien nood te voorzien? Werk aan zoo vele ledige handen verschaffen, dat gaat maar zoo in het hartje van den winter niet! Het komt dus op de liefdadigheid der meer gegoede burgers aan, en zoo heeft men nu in New York soepbedeelings inrigtingen. Niet waar? Soepkapellen gelijk in Holland! van zoo iets droomt men in het oude, lieve vaderland niet, waar de meesten toch in den dwazen waan verkeeren, dat Noord Amerika een waar luilekkerland is, en dat men daar geene armoede kent.

Doch de nood heerscht niet alleen in New York zoo vreesselijk; ook uit Cleveland gaat een algemeene klaagtoon op, en men berigt ons, dat de armoede en het lijden daar zoo groot zijn, als die in eenige andere stad wezen kan. Uit Trenton zijn de berigten mede zeer ongunstig; in Buffalo wordt zeer veel voor de armen gedaan, ook is men in Philadelphia druk in de weer met soepuitdeeling, waarvan helaas! nog zoo velen door de schaamte worden teruggehouden, er gebruik van te maken. Wij zouden u de hartverscheurendste tooneelen van gebrek en lijden kunnen ophangen, maar dit zou dit artikel te uitgebreid maken en ook zijn die voorvallen reeds vroeger medegedeeld: wij bepalen ons dus slechts bij dit eenige, voorgevallen in Philadelphia, hetwelk ons nu onlangs door de *Sunday Dispatch* werd medegedeeld:

Een policie dienaar bemerkte op eenen vroegen morgen, dat een man van een fatsoenlijk voorkomen een *klein stukje* rundvleesch van eene vleeschbank op de markt weghaalde, en het onder zijn jas verborg. De policieman meldde dit den vleeschhouwer, maar deze zeide, dat een man, die er zoo fatsoenlijk uitzag, slechts door den nood tot het begaan van zulk eene daad kon gedreven worden. De policiedienaar echter hield den man in het oog, volgde hem en zag hem in de bovenstad een huis binnengaan. De eerste klopte aan, waarop de deur door den man geopend werd, die, zoodra hij den policie-dienaar zag, om Gods wil bad, hem niet gevangen te nemen.— De policie dienaar trad binnen, waar hij de grootste ellende zag, en ontwaarde de vier van koude bibberende kinderen, die het raauwe vleesch gretig verslonden! Hij keerde tot den vleeschhouwer terug en verhaalde dezen, wat hij gezien had, waarop de goedhartige man onder zijne vrienden 15 doll. en eene groote mand vol levensmiddelen bij elkander bragt en die aan het hongerige huisgezin zond.

Men schrijft uit Chicago van 24 Januarij: » Zondag den 20 dezer woedde hier een vreesselijke sneeuwstorm. Vele, hier reeds lang wonende Amerikanen kunnen zich een' dergelijken niet herinneren. Men moest op sommige plaatsen der stad tot aan de kin door de sneeuw waden, terwijl men op andere er in 't geheel niet doorkomen kon. In verscheidene deelen der stad bekwamen de huizen beduidende schade. Voornamelijk hebben de woningen der armen geleden en vele bewoners derzelve waren genoodzaakt, bij hunne buren schuilplaats tegen het onstuimige weder te zoeken.

Het huis van den heer Garoux op den hoek van Dearborn & Kenzie straat, werd een gedeelte van het dak ontsleurd.

De handelstraten der stad waren gisteren nog met uithangborden, luifels, ens. bedekt.

Eene nieuwe manier van daguerreotijperen, genaamd » Ambretijpe," is te Boston ingevoerd. De afbeelding wordt genomen op eene glasschijf, na hetwelk een gelijk glas over hetzelve geplaatst wordt, en beiden worden door eene onvergankelijke gom met elkander vereenigd, hetgeen de afbeelding geheel voor den invloed der lucht ongenaakbaar maakt en aan dezelve de volkomenste duurzaamheid geeft.

De afbeeldingen zijn niet verkeerd, gelijk bij de gewone manier van daguerreotijperen, en zij zijn onmiddelijk zigtbaar in ieder licht, zonder de noodzakelijkheid van ze van standplaats te veranderen.

De bovenvermelde is eene uitvinding van Mr. Cutting, van Boston, die octrooi heeft in Amerika, Groot Brittannie en Frankrijk.

In Oranje township, Schuvler Donnty, ging zekere Charles Sprowl, oogenschijnlijk zoo gezond als anders, op zijne werf om hout te hakken. Nog geen half uur daarna zag zijne dochter, aan de deur komende, hem dood op zijnen rug liggen, en drie varkens hem het gezigt en hoofd verscheuren. Zij verminkten hem vreesselijk, hebbende zijnen neus en zijne ooren verslonden, al de spieren van zijn gezigt, en bijna het gansche vel van den top zijns hoofds. De kakebeenen waren geheel ontbloot, zoo als ook de luchtpijp, terwijl al de groote en diepliggende bloedvaten aan beide zijden van den hals verscheurd waren. Hij kon slechts eenige oogenblikken in dien toestand geweest zijn, daar het bloed nog warm uit de verscheurde slagaderen vloeide toen hij gevonden werd. Hij laat een huisgezin na, dat veel aan hem verliest, en eenen grooten kring van betrekkingen. Het is voor hen eene vreesselijke gedachte, dat misschien eene kortstondige onmagt of bezwijming hem de prooi dier verscheurende dieren gemaakt heeft.

Uit China wordt gemeld, dat door de tegenwoordigheid van eene sterke Britsche en Amerikaansche zeemagt bij Canton de insurgenten van de een of andere handeling tegen die stad afgezien hadden. Bij het verzenden der laatste berigten, bleven de beide Chinesche partijen in nagenoeg dezelfde positie als bij het vertrek der vorige mail, eenige geringe gevechten uitgezonderd. Eene bijeenkomst had er te Canton plaats gehad tusschen de Britsche en Amerikaansche autoriteiten. Er was echter niets uitgelekt van hetgeen daarin voorgevallen is. Sir James Stirling had de omstreken der buitenlandsche residentien bezocht, met het doel, om, ingeval van noodzakelijkheid, krachtige hulp te verleenen. Het voornemen van dezen is verder eene linie te trekken om de voorsteden ten westen van Canton gelegen, en te eischen dat die ruimte beschouwd zal worden als neutraal gebied; mogt dit hem gelukken, dan staat het den keizerlijken en insurgenten vrij zich te bewegen, werwaarts zij mogten begeren. Eerstgenoemden stelden zich voor de vaart op de rivier te belemmeren door het doen zinken van vaartuigen, waartegen de schout-bij-nacht Stirling zich evenwel verzet heeft, op grond, dat de handel en scheepvaart in China reeds genoeg hinderpalen ontmoetten. Canton is verpligt al zijne approvianderingen uit Hong-Kong te trekken.

Het ultramontaansche hoofd-orgaan *l'Univers* voert steeds een hoogen toon. In dat blad is een artikel opgenomen van den hoofdbestuurder den heer Louis Veuillot, 't welk ten titel voert » Priester en soldaat" en strekt ten betooge, dat Frankrijk altijd heeft gebloeid en overal eenen overwegenden invloed heeft uitgeoefend, zoodra de geestelijke en de krijgsman slechts de handen ineensloegen. De schrijver wijst op de geschiedenis van Clovis af tot op dezen tijd, tot staving van dit zijn beweren, en voert aan, dat tegen het einde van de vorige eeuw toen de Godsdienst langzamerhand op den achtergrond geraakte, de groote rampen voor Frankrijk eenen aanvang hebben genomen; dat ten gevolge dezer miskenning eene republiek, een keizerrijk, twee dijnastien en naderhand nog eene republiek zijn te gronde gegaan, zonder dat de krijgsman eenige poging tot redding heeft aangewend doch dat de toestand is veranderd.

» Een nieuw bewind (dus laat de Heer Veuillot zich uit) herrijst uit het graf van den man der veldslagen, en kenmerkt zich door het bewijzen van eene uitstekende dienst aan de kerk. Eensklaps ontwaakt Frankrijk, 't welk sedert twintig jaren zoo diep gezonken was, 't welk zich zoo vernederd had in de oogen der andere volkeren, en beschermt *drie natien* onder zijne banier; ontrolt zijne vlaggen op alle zeeën, en staat vooraan in den strijd, die eene der merkwaardigste bladrijden zal beslaan in de geschiedenis van Europa en van de wereld."

Producten - Handel.

Bij inschrijving verkocht.

Katoen. Den 16 dezer, 30 balen van plant. Waterloo, a 23 cent.

Scheepvaart.

Uitgeklaard.

Den 14 dezer, het schip *Johanna Jacoba*, kapt. K. Sap, naar Amsterdam, lading: 180 vaten en 30 blomvaten Suiker 318,075 pond, 13 balen schoone Katoen 3,475 pond en 964 pond oud Koper.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Eliza, kapt. Visser, adres bij M. D. Huidekoper.— Sluit *HEDEN*.

Noord-Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij F. P. Bouguenon. Sluit 18 dezer.

Gedrukt bij **J. C. MULLER Az.**